

TV Ο «γυάλινος» κόσμος, που επιδρά στον πραγματικό!

Σαράντα πέντε χρόνια έχουν περάσει από τις 23 Φεβρουαρίου του 1966, από τότε που μπήκε στη χώρα μας και κατά συνέπεια στη ζωή μας η... τηλεοπτική περιπέτεια. Στην αρχή ασπρόμαυρη και στην πορεία έγχρωμη, το «μαύρο κουτί», όπως αποκαλούσαν τότε την τηλεόραση, μας «μάγεψε» χρησιμοποιώντας όλων των ειδών τα μέσα, που ξεπερνούσαν κάθε φαντασία. Μετά από σχεδόν μισό αιώνα, μια από τις μεγαλύτερες εφευρέσεις κατάφερε να γίνει παγκοσμίως ένας θεσμός. Στην Αθήνα τότε οι τηλεοράσεις δεν ξεπερνούσαν τις 1.000, ενώ τώρα υπάρχουν σε όλα τα σπίτια και μάλιστα στα περισσότερα δύο και τρεις μαζί.

Από την **ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΧΥΖΜΟΥ**

Ωστόσο, χρειάζεσαι πολλές λέξεις για να περιγράψεις το τι είναι η τηλεόραση, αλλά και τον ρόλο, καλό ή κακό, που έχει διαδραματίσει από τότε που μπήκε στις ζωές μας. Αναμφισβήτητα, πρόκειται για ένα μέσο που εμπεριέχει την άμεση και γρήγορη ενημέρωση, αλλά και την ψυχαγωγία, που από μια καλή... παρέα, μπορεί να σε οδηγήσει στην απομόνωση ή την αποβλάκωση. Βέβαια, όπως όλα τα πράγματα στη ζωή, έτσι και η τηλεόραση έχει δυο όψεις. Τι ρόλο όμως έχει παίξει πραγματικά στην κοινωνία μας και ιδιαίτερα στην ψυχολογία μιας οικογένειας; Είναι γεγονός πια πως η ζωή μας πριν την «εισβολή» της τηλεόρασης στα σπίτια μας, με αυτή του μετά, έχει τεράστιες διαφορές.

Ο Έκτωρ Χαράτσος, υποψήφιος διδάκτωρ εγκληματολογίας στη Νομική Αθηνών μας μίλησε για κάποια από τα αρνητικά δεδομένα, που έχει προκαλέσει η λειτουργία της τηλεόρασης στην ελληνική και όχι μόνο οικογένεια, διαμορφώνοντας μια σειρά λανθασμένων προτύπων, που επηρέασαν άμεσα την κοινωνία μας. «Η τηλεόραση στην κοινωνία έχει συμβάλει στην ενίσχυση του καταναλωτικού εκβιασμού, στους πλαστούς ρυθμούς ευδαιμονίας από εικόνες life style, ενώ συγχρόνως έχει απλοποιήσει την σκέψη οδηγώντας στη μείωση κριτικής ικανότητας. Οι επιδράσεις, οι οποίες σε κοινωνικό επίπεδο είναι πολυπαραγοντικές, αντανακλούν σε διάφορα επίπεδα ανάλυσης. Σε εποχές πριν από την τηλεόραση η οικογένεια ακολουθούσε πραγματικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Ο χρόνος απασχόλησης με τα παιδιά ήταν ουσιαστικός και επιδίδονταν περισσότερο σε εκπαιδευτικές δραστηριότητες. Η οικογένεια αποτελούσε ένα διαφορετικό μοντέλο ομάδας, χωρίς έλλειψη κοινωνικότητας, με αυξημένη ικανότητα κριτικής σκέψης σε μικρούς και μεγάλους». Παρόλα αυτά βέβαια, ο ίδιος

επισημαίνει ότι υπάρχουν και καλά στοιχεία στην τηλεόραση, συμπληρώνοντας ότι «είναι ένα μέσο που αποτελεί εναλλακτική λύση για ανθρώπους που έχουν δεχτεί απώλειες ή βρίσκονται σε ηλικίες που είναι δύσκολο να απασχολούν τον χρόνο τους διαφορετικά. Επίσης, υπό την κατάλληλη ηγεσία μπορεί να ενημερώσει και να ψυχαγωγήσει».

Από την άλλη, οι περισσότεροι αναρωτιούνται σήμερα για το πως μπορεί τελικά ένα παράθυρο, που μας ανοίγεται στον κόσμο, να επιδρά στην ψυχολογία των τηλεθεατών. Η λειτουργία και καθημερινότητα της ελληνικής οικογένειας έχει αλλάξει, αλλά σίγουρα την ευθύνη δεν φέρει αποκλειστικά η

Δεν θα πρέπει και να ξεχνάμε τη σπουδαιότητα της επιλογής που μπορεί να κάνει ο καθένας από μας, πατώντας απλά το κουμπί στο τηλεχειριστήριο της τηλεόρασης του

τηλεόραση. «Οι εποχές δυσκολεύουν και οι γονείς στον χρόνο που μπορούν να διαθέσουν στα παιδιά τους οφείλουν να είναι πιο προσεκτικοί», υποστηρίζει η ψυχολόγος MSC, Βασιλική Μαργέτη. «Η ανεξέλικτη χρήση, όταν αυτό που προβάλλεται είναι ακατάλληλο για ανηλίκους, μπορεί να γίνει καταστροφική ή

απειλητική. Τα μέλη μιας οικογένειας πρέπει να μπορούν να εμπλακούν ουσιαστικά στην οικογενειακή επικοινωνία. Τα οφέλη της οικογενειακής συνάθροισης πρέπει να προάγονται από τους γονείς με τη δημιουργία και εφεύρεση άλλων τρόπων διασκέδασης ή χαλάρωσης, όπως τα παιχνίδια, το θέατρο και οι εκδρομές. Ο σκοπός, είναι ένα τέτοιο μέσο να μάθουμε να το αξιοποιούμε», μας ανέφερε χαρακτηριστικά η κα Μαργέτη.

Πάντως, σε μια εποχή που όλα αλλάζουν, η τηλεοπτική πραγματικότητα δεν θα πρέπει να αντικατοπτρίζει την εικόνα της εκάστοτε κοινωνίας. Για αυτό και μοναδικό μας όπλο απέναντι σε αυτή την «απειλή», θα πρέπει να είναι η βελτίωση της παιδείας, καθώς μόνο μέσα από αυτή μπορεί να θωρακιστεί ο άνθρωπος, κρατώντας τις πραγματικές αξίες και πρότυπα. Άλλωστε, δεν θα πρέπει και να ξεχνάμε τη σπουδαιότητα της επιλογής που μπορεί να κάνει ο καθένας από μας, πατώντας απλά το κουμπί στο τηλεχειριστήριο της τηλεόρασης του. ●